Není třeba ani připomínati, že sjezdové publikace, tak bohaté obsahem, jsou neocenitelnou studnicí pro další studium otázek, jimiž se sjezd zabýval. Solnař.

Z ČASOPISŮ: **Časopis pro právní a státní vědu.** Ročník XIV., č. VII.—VIII. Prof. Dr. Frant. Vavřínek: Český Merkl. — Dr. Fr. Bílovský: Poznámky k teorii a praxi obrany proti exekuci žalobou. — Jan Valeček: O kolektivních smlouvách pracovních.

Právný obzor. Ročník XIV., č. 15. — Prof. Dr. Fr. Vavřínek: Justice a správa. — Dr. Michal Slávik: Vymáhanie verejnonotárskych odmien na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi. — Č. 16. — Prof. Dr. K. Hermann-Otavský: O mezinárod. sjednocení směneč. a šek. práva podle konvencí ženevských z r. 1930 a 1931. — Dr. Jakub Várady: Nový poplatok z usnesenia v exekučnom pokračovaní. — Č. 17. — Dokončení článku Hermanna-Otavského. — Dr. Frant. Važný ml.: Založení studijního sboru pro řešení právních otázek z oboru bezdrátové telegrafie a telefonie. — IV. sjezd právníků jugoslovanských ve Skoplji dne 4.—8. X. 1931. — Č. 18. — Prof. Dr. Jar. Sedláček: Příspěvek ku právu předkupnímu. — Dr. Cyr. Bařinka: První sjezd právníků států slovanských v Bratislavě 1933. — Č. 19. — Dr. Frant. Štajgr: Excindační žaloba v slovenském právu. — Dr. Ant. Ferényj: O spôsobe zistenia hodnôt v ukladacom pokračovaní pre vymeranie dávky obecnej z prírastku hodnoty nemovitosti.

Moderní stát. — Ročník IV. — Č. 8. — Dr. Eugen Červinka: K nové reformě obecních financí. — Prof. Dr. C. Haraoui: Různá tvářnost německé krise. — Dr. Alfred Fuchs: Probabilism. — Č. 9. — Dr. Fr. Adler: Zásada rovnosti před zákonem a její význam v moderních ústavách. — Prof. Dr. C. Haraoui: Evropská krise s filosofického hlediska. — Č. 10. — Jar. Müller: Naši rumunští sousedé. — John J. Reichman: K otázce delegace zákonodárné moci ve státě Illinois.

Sborník věd právních a státních. — Ročník XXXI. — Sešit 4. — JUDr. Jiří Hoetzel: K výkladu zákona 217/25 Sb. — C. Horáček st.: Poměr věřitelský a dlužnický ve vývoji právním a hospodářském. — JUDr. Josef Tureček: Úvaha o učebnici dějin církevního práva.

Soudcovské listy. — Ročník XII. — č. 10. — Jan Müller: Opravné prostředky v řízení nesporném podle zákona 100/31. — J. Šonka: K zákonu t. zv. alimentačnímu. — č. 11. — Dokončení článků Müllerova a Šonkova. — Dr. Jar. Říha: Pracovní soudy. — Č. 12. — Dokončení článku Říhova. — Dr. Ant. Růžek: K výkladu zákona alimentačního z 16. prosince 1930, č. 4 Sb. z. a n. z roku 1931. — J. Tvrdoň: K praxi § 2 alimentačního zákona. — Karel Křepelka: O plné moci procesní.

Vědecká ročenka právnické fakulty Masarykovy university v Brně. — X. (1931.) Prof. Dr. Karel Engliš: Logická (formální) a psychologická (materiální) noetika. — Prof. Dr. Frant. Weyr: Pojem positivnosti práva. — Prof. Dr. Boh. Baxa: Volební řády francouzské v 19. a 20. století. — Prof. Dr. Dobroslav Krejčí: Metoda prvního čsl. sčí-

tání závodů zemědělských. — Prof. Dr. Jar. Sedláček: Pragmatismus a normologie v právní vědě. — Prof. Dr. Jan Loevenstein: Teoretická analysa vzniku světové hospodářské krise. — Prof. Dr. Jan Vážný: Problém smlouvy ve prospěch třetího ve světle římské jurisprudence. — Prof. Dr. Fr. Čáda: Městský půdorys: — Prof. Dr. Karel Kizlink: K otázce promlčení postihových nároků proti výstavci směnky v poměrech disnacionálních. — Prof. M. A. Zimmermann: Mezinárodní právo starověkého orientu. — Doc. Dr. Ad. Procházka: Příspěvek k nové konstrukci civilního sporného procesu.

HOVORNA.

Dvě otázky z konkursního a vyrovnávacího řízení.

I. V souběžných dvou vyrovnáních — manželů — bylo vyrovnání věřiteli přijato a soudem potvrzeno. Než však potvrzení bylo pravoplatným, ano než bylo vyhlášeno, což se nyní častěji může přihážeti při nedostatku sil a opožděných výpravách soudních usnesení, byla první splátka na vyr. kvotu splatnou, ale nebyla zapravena, pročež věřitelé z celého spolku věřitelů navrhovali vyhlášení konkursu, uvádějíce zvláště, že dlužníci se svého majetku zbavují, jej devastují atd.

Při roku konaném podle § 69 k. ř. přiznali dlužníci, že pohledávky věřitelů dluhují, že první kvotu nezapravili, ano že vůbec vyrovnání splniti nemohou, a dodali, že již sami dali svému právnímu zástupci poukaz, aby za ně podal návrh na vyhlášení konkursu. Za tohoto stavu věci byl také konkurs vyhlášen a usnesení odůvodněno, že sice jest zde ustanovení § 12 vyr. ř., jež podle svého doslovu vyhlášení konkursu toho času nedovoluje, ale když nejen věřitelé, nýbrž i dlužníci sami s vyhlášením konkursu souhlasí, že přece jen k zajištění věřitelů nelze je odpírati, zvláště když podle § 12 II nového v. ř. zbavuje se dlužník jen povinnosti za trvání v. ř. žádati za vyhlášení konkursu, nikoliv však práva tak učiniti.

Proti vyhlášení konkursu nebyla nikým podána stížnost a nabylo moci práva.

Když s jinou věcí přišly spisy nahoru, bylo na to poukazováno shora, že vyhlášení konkursu stalo se neprávem, proti § 12 v. ř. — ale závada ta že napravena byla tím, že usnesení nabylo moci práva.

Je tedy otázka, byl-li postup zde vylíčený správný či vadný. Ustanovení § 12 vyr. ř., zakazující prohlášení konkursu na dlužníkovo jmění »po zahájení vyrovnávacího řízení« je dána na prospěch vyrov. dlužníka a chce zabrániti tomu, aby vyrov. řízení už zahájené bylo mařeno. Proto nemohou věřitelé dlužníkovi